

SILVAN is een verkorting van **SILVANUS**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Afgeleid van het Latijnse woord 'silva' = 'bos' of 'woud': dus 'man uit de bossen', 'bosman'.

Eén van de zeven zonen van Sint Felicitas:

Januarius van Rome, Italië; martelaar met zijn broers **Felix, Filippus, Alexander, Martialis, Silvanus & Vitalis** en zijn moeder **Felicitas**.

Feest 25 januari (oosterse kerken) & **10 juli** & 23 november (Felicitas).

Felicitas was een christenweduwe op het moment dat zij tijdens de christenvervolgingen onder keizer Marcus Aurelius (161-180) met haar zeven zonen werd gearresteerd. Zij had haar jongens opgevoed in de liefde tot Christus. De rechter dreigde haar met folteringen, als zij haar geloof niet verloochende. Omdat zij geen krimp gaf, probeerde men haar hart te vermurwen door voor haar ogen de kinderen te martelen. Maar zij spoorde ze aan standvastig en trouw te blijven in hun geloof. Met als gevolg dat ze één voor één een gruwelijke dood stierven. Haar geloof in de waarde van het geestelijke won het van haar natuurlijke moederliefde' aldus een oud verslag.

Misschien heeft zij haar zoons wel op dezelfde manier bemoedigd als die Makkabeese moeder waarvan het tweede boek der Makkabeeën vertelt. Ook daar wordt verteld hoe een moeder moet toezien dat haar zeven zoons stuk voor stuk worden omgebracht, omdat zij trouw zijn aan hun joodse geloof. Daar zegt moeder tot één van haar kinderen: "Mijn jongen, God onze Heer heeft jou op wonderbaarlijke wijze een lichaam geweven in mijn schoot. Zal Hij dan ook niet in staat zijn om voor jou een lichaam te bereiden na de dood?"

Van de zeven jongens werden **Januarius, Felix** en **Filippus** doodgegeseld; **Alexander, Vitalis** en **Martialis** onthoofd, terwijl **Silvanus** (ook **Sylvanus**) van de rotsen werd gegooid. Juist als de moeder in het bijbelverhaal moest tenslotte ook Felicitas zelf de marteldood ondergaan; ze werd onthoofd door het zwaard. Haar laatste rustplaats kreeg ze in de begraafplaats van Maximus aan de Via Salaria Nuova.

*

Silvanus (ook **Silouan**) van **Tebennisi**, Egypte; woestijnmonnik; † eind(?), **4^e eeuw**.

Feest 15 mei.

Hij was toneelspeler of wellicht eerder nog pantomimespeler. Hij genoot grote populariteit vanwege zijn gave om alles en iedereen na te bootsen. Maar hij werd gegrepen door het ideaal van de woestijnvaders. Hij sloot zich aan bij Pachomius de Grote († 347; feest 14 mei), bij wie hij twintig jaar leerling bleef. Door een ongehoorzaamheid werd hij door Pachomius verstoten uit zijn gemeenschap. Later bekeerde hij zich en leidde een streng leven van boete en gebed. Hij had - zo zei hij - heel wat om voor te boeten!

*

Silvanus van Rielvaux o.cist.abdij van Rielvaux, Engeland; abt; + **eind 12e eeuw**.

Feest gewoonlijk **12 januari** (met Aelred); ook wel op 5 & 16 april.

Hij was de opvolger van de beroemde abt Aelred (+ 1167; feest 12 januari).

*

Er zijn nog een aantal heiligen die Silvanus heten.